

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is czimzendő.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

csak a „Selmeczbányai Hetilap“:	az „Otthon“ szépirodalmi havi füzetével:
Egy évre 4 frt.	Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 2 „	Fél évre 3 „ — „
Negyedévre 1 „	Negyedévre 1 „ 50 „
Egyes szám ára 10 kr.	

Egyes számok kaphatók a kiadóhiv.-ban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számítatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

Az újból felidézett bányarém.

— A keddi közgyűlésből. —

Nagy és valóban indokolt volt az öröm Selmeczbányán, amidőn a város által sok éven keresztül művelt Sötétvégtárnai bányát a kincstár 50 000 frtért megvásárolta.

Indokolt volt ez az öröm, mert ez a bánya valóságos Molochként nyelte el folytonos veszteségével e város jövedelmének jelentékeny részét anélkül, hogy csak egyszer is tiszta hasznot hozott volna.

E bányától való megszabadulással egy lidércnyomástól, még pedig nagyon is érezhető lidércnyomástól menekült meg városunk.

Minek idézzük fel az elmúltat? Minek idézzük fel azt, hogy amit a városi erdészet jövedelmezett, azt nagyjából elnyelte a város bányászata?

Minek soroljuk fel, hogy mindenféle alapokból kölcsönök lettek felvéve, hogy a Sötétvégtárna sötét mélysége azokat elnyelje?

Minek említsük meg azt, hogy a városi bányászat, már a régenmult időre is vissza tekintve, hasznot soha, de kiadásokat igenis bőven termelt?

Mind ezt tudjuk valamennyien és fátyolt akarunk vetni e rengetegnek nevezhető bányaveszteségekre, melyekből ugyancsak hatalmas, életbevágó, haladásunkat dokumentáló intézményeket lehetett volna létesíteni.

Igen, vessünk fátyolt a multa... Hiszen ezt annál is inkább tehetjük, mert legalább a veszett fejszének a nyelét kaptuk meg azon 50 000 frttal, melyet nagylelkűen a kincstár

Megcsókoltam a keresztet.

A Golgotán felfeszíték őt, —
A legnagyobb isteni jóttevőt,
Ki az emberiség megváltója vala,
S ezért a keresztfán meghala.
Én elgondolám: oh mennyit szenvedett!...
És mélyen megindulva megcsókoltam a keresztet.
Mi rejlik e csókban?
Nem földi vágy,
Mely békességet úgy sem hágy,
Hanem egy csók, mely földöntulra emel
És a háborgó szívbe békét lehel.
Igen, isteni erőd, a végtelen szeretet,
Mely csak boldogságra vezethet!
Sugalta: csókold meg a keresztet!...
És én megtevém.

Olvasni nem tanítottak...

Egy pesztonka életéből.

— A „Selmeczbányai Hetilap“ eredeti tárczája. —

Két éves volt a kis Juliska a midőn édes atyját sirba tették.

Anyja azután a fővárosba ment lakni és saját keze munkájából tartotta fenn annyira-mennyire magát és kis családját.

Igy lett Juliska 12 éves, anélkül, hogy valaha iskolába járt volna, hogy valamit tanult volna, hogy írni, olvasni tanították volna.

Midőn anyja megbetegedett és látta és szenvedte a rettenetes nyomort, eltökélte magában, hogy kenyeret,

juttatott sokszor nagy ürességben szómorkodó városi pénztárunkba a Sötétvégtárnai bánya megvétele czimén.

De ki azt hitte, hogy ezzel örökidőkre lemondott a város az önkezelésű bányamivelésről, csalódott; mert e rém nem halt meg, csak aludt és újból felidéztek azt mult közgyűlésünkön is.

Röviden megemlítettük már, hogy jeles szaktekintélyek véleménye alapján a Windischleiten (Wenzel szerint Wendisch, mert Wendek laktak itt, úgy miként nem Windschacht, hanem Wendeschacht, tehát nem Szél-, hanem Wendakna) bányát újból fel akarja a város táratni.

Ugyanakkor jeleztük, hogy nem kérünk többet a város által üzött bányászatból, nagyon is okulva a multakon.

Ily értelemben szólalt fel dr. Stuller Gyula törv.-hat. bizottsági tag is a közgyűlésen, hatalmasan felemelve intő szavát és mondván, ha egyedül is marad véleményével, ő vétót mond az ellen, hogy a város újból bányáskodjék és a közel utókor neki fog igazat adni.

Erre Jezsovits Károly és Marschalkó Gyula biz. tagok azon indokolással, hogy a város keletkezését, eddigi fejlődését és jövőbeni létezését majdnem kizárólag a bányászatnak, mint ősiparának köszönheti, a város, mint ilyen sem zárkozhatik el annak némi korlátoltabb tekintetekbeni művelésétől, annyival inkább nem, mert a kérdésben levő bánya művelése a szakértők alapos tanulmánya után tett véleményük szerint a legszebb áldással kecségtet.

Hát mi bevalljuk őszintén, hogy határozottan az ellen voltunk és vagyunk, hogy a város

pénzt meg keresni és gyermeteg képzetében elgondolá: oh mennyit fog ő összekeresni — mennyi tengernyi pénzt, melyből képes lesz majd éhező anyját is fentartani és családját boldogítani.

Utnak indult tehát Juliska, helyet keresni, pénzt, sok pénzt szerezni.

Végig bolyongta a főváros legélénkebb utcáit, házról-házra járva és eleitől bátor, majd mindinkább siránkozó hangon kérve: „nem tetszik engem szolgálatba fogadni?“ Csakhogy a nagyvárosi emberek hidegek, mint a jégcsapok s ügyet sem vetettek a szegény lányka forró kérelmére.

Igy járva-keelve, lelkileg és testileg elfáradva, egy mellékutcában lévő kis korcsmába tévedett, hol éppen szükség lett volna gyermek pesztonkára.

Juliska, korához képest fejlett, erős és elég szép volt. A korcsmárosnak megtetszett s daczára annak, hogy semmi írása, semmi testén hordott ruháján kívüli holmija nem volt, felfogadta őt szolgálatába.

Ah, mily iparkodással, szorgalommal látott neki Juliska, hogy szolgálatának mindenben eleget tegyen, igért kis havi bérét kiérdemelve és kenyéradóinak megelégedését mindenben megnyerje.

Beteg anyjára gondolt.

Mily jó lesz, ha hazatér hozzá megtakarított pénzével... így rajzoló ki ezt magának ártatlan fantáziájával.

És multak napok, hónapok, de ő pénzt nem látott, ígért havi bérét nem fizették ki, hiszen majd az egyszerre fog megtörténni.

De mi történt?

A kis korcsmáros tönkre ment, licitáczió el-

ismét egy, mégis csak bizonytalan, oly nemű vállalatba fogjon, a melynek eredményes jövője legalább is kétséges.

Hanem, miután polgármesterünk a közgyűlést felvilágosította arról, hogy a régi, ugynevezett körpolgároktól bányaveszteségi befizetés czimén a város 3000 frttal rendelkezik, mely összeg a jogmegállapodás értelmében csak is bányászati célokra fordítható, nem habozunk kijelenteni, hogy ilyen körülmények között csak helyesnek találjuk, ha e pénz arra fordítatik, hogy a jeles szakértők véleménye szerint áldással kecségtető Windischleiteni bánya feltárassék.

Hanem — újból hozzá teszünk egy „hanem“-et — oly feltétel mellett, hogy ha e feltárás eredménynyel járna, mit remélni akarunk, adassék át vagy egy bányatársulatnak, melynek némi részben a város is lehetne résztulajdonosa, vagy adassék át a kincstárnak, mely ezzel az itteni bányászatot, tehát városunk létalapját kibővítené és megerősítené.

Mert hiszen voltaképen csak az lehet célunk, egyáltalában a bányászatot, mint nemzetgazdasági ősiparát fejleszteni és a lakosság, a munkásosztály érdekében lehetőleg kibővíteni, nem pedig bizonytalan nyereszkeskedési vállalatokba bocsájtkozni.

A kincstár az ő nagyban üzött bányászattal az esetlegesen beálló részleges veszteséget is könnyebben viselheti el; nem úgy a város, melynek ilyesfélére rendelkező tőkéje nincs és nem is lesz.

Am hát fordítassék az e célra rendelkezésre álló 3000 frt a Windischleiteni bányának — melynek a borzadálylyal fődött örökös sötét-

adták mindenét és a szegény kis pesztonka egy fillért sem kapott.

Összepakolta keservesen hulló könnyüi között kis batyuját és néma fájdalommal ment felkeresni édes anyját. Zsebe a remélt tengernyi pénz helyett üres volt, de szive telve volt a csalódás fájdalomával keserűségével.

A mint bejött a pinczelakásba, hol édes anyja lakott, éppen a haldokló utolsó szentségét feladó pap távozott onnét.

A kis leány szive összeszorult. Hát anyámat, kinek szerettem volna annyi tengernyi pénzt szerezni, elveszitem?

Güresős fájdalommal rohant a pinczeoduba, mit a fővárosiak lakásnak neveznek, és ráborult anyjára ráborult hideg anyjára, mert ő már halott volt.

Eltemették a szegény asszonyt. Juliska egyedül, árván maradt a nagy világon.

Jó lelkű emberek az árván maradt kis pesztonkának gyász ruhát és egy előkelőbb házban gyermekek mellé szolgálatot is szereztek.

Ott tölté a gyermekek között idejét és ott imádkozott szegény anyja lelke üdvéért. Ott ölegeté, csókoltatá a gondjaira bizott gyermekeket, mintha ezek szeretetében találna meg elárvult, szenvedő szívének enyhítő vigaszt.

Az egész ház népe roppantul megszerette a kis Juliskát. Jó is volt, szép is volt,

Ha sötét fekete szemeit lefödő hosszú szempillái alól keserves sorsa fölötti bánatában ki-kibugyogtak a könnyecsek... oh, ki nem érzett volna szánalmat iránta?!

ségében játszadozó gnomok és bányarémek rejtelmes játékát egy félszázadon át emberi mécs vagy hang meg nem zavarta — feltárására, de a hirtelen mutatkozó legszebb eredmény esetén is a város egymaga ne bányászkodjék; újból ismételjük, okulva a multakon.

Ne idézzük fel a régi bányarém szellemét!

Ahhoz azonban, hogy e bánya gazdag legyen aranyban, hogy dus áldás teremjen benne és ezzel előmozdítsa bányászatunk annyira óhajtott felvirágzását:

„Szerencse fel!”

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hírek.** Lovag Berks Róbert csász. és kir. kamarás, a Geramb Unió képviselője, Budapestre tett utjából haza érkezett. — Láncei Gyula pénzügyőri főbiztos Budapestről hivatalos ügyek elintézése miatt városunkban időzött.

— **Főispáni látogatás,** Horváth Béla főispánunk, mint azt lapunk mult számában előre jeleztük hétfőn d. u. városunkba érkezett és ugyan azon napon még este 6 óraker számonkérő székét tartott, mely alkalomból a városi tiszti karnak, megelégedését és elismerését fejezte ki működése fölött. Kedden d. e. a közgyűlésen, d. u. pedig a közigazgatási ülésen elnökölt. Azután a „steingrubeni nagyközség” kedélyes koledáját fogadta a főispáni lakban is megígérte, hogy ha csak lehet a steingrubeni „báld“-ra és eljön. Hétfőn este részt vett az Altman tb. tanácsos tiszteletére adott vacsorán, kedden este pedig vendége volt Heinz Hugó tiszti főügyész vendégszerető házában. Főispánunk szerdán reggel hagyta el városunkat. Itt tartózkodása alatt mint mindig most is az általános ragaszkodás és igazi szeretet környékezte.

— **Kinevezések.** Ifj. Farbak István, orsz. gyűl. képviselőnk fia a budapesti váltó és kereskedelmi törvényszékhez aljegyzővé, — Óváry Dezső pénzügyőri felvigyázó a selmeczi kir. járásbíróshoz végrehajtóvá, — Kinczel Ferenc okl. tanító a bányarém elemi népiskolához tanítóvá nevezetett ki. — Fekete Árpád, Fekete Lajos erdészakadémiánk jeles tanára, kir. főerdőtanácsos fia, kereskedelmi hajós hadnagy, hosszú járatu tengerész kapitánnyá lett kinevezve.

— **Társas vacsorát** rendezett városunk polgársága Altman Imre népszerű tb. tanácsosunk tiszteletére a szálló vendéglőben mult hétfőn, melyen főispánunk is részt vett, kit Backer Alajos veterán polgártársunk vezetése alatt 5 tagból álló polgári küldöttség hívott oda meg. Daczára annak, hogy e társas vacsora, lehetne mondani rögtönözve volt, az, úgy ünnepélyes, mint kedélyes voltánál fogva is felette sikerült és a főrendezők Gregusch Antal és Jahn Vilmos, valamint a pompás ételeket és italokat felszolgált özv. Vnysko Ferencné dicséretesen kitétek magukért. A fő, vidám, fesztelen hangulat általános volt és a társas életünk minden rétegét képviselő megjelentek (mintegy 100 személy) igen jól érezték magukat. Balogh Laczi

Igy telt el három év és a fakadozó rügy bimbóvá nőtte ki magát.

Szép volt, mint egy üde, érintetlen rózsza és ártatlan volt, mint a kora regghajnalnak harmatja. A gondjaira bizott gyermekeknek már énekelni is tudott:

„Aludj, aludj kis baba...
Vigyázok rád haj,
Álmodat ne zavarja
Semmiféle baj!”

És ezt a gyermekes dalt ő csinálta, ő gondolta ki a maga kis barna fürtös fejének képzeletéből... pedig maga sem tudta volna, ha irva lett volna, ezt elolvasni, hiszen iskolába sohasem járt, — olvasni nem tanították.

És lakott abban a nagy mogorva külsejű házban, melyben Juliska mint pesztonka volt szolgálatban, egy fiatal kereskedő alkalmazott.

Ez valahányszor a ház udvarában vagy a lépcsőkön, az emelet tornácán találkozott Juliskával, megállott önkénytelenül előtte és gyönyörködött a kis lány szépségén és báján. Ilyenkor Juliska elpirult, mélyen elpirult, maga sem tudta miért? — és haragudott ezen.

Egyszer azután a fiatal ember megszólította őt és kezét akarta megfogni. Juliska mint egy megsebzett őzike szökött el a gondjaira bizott gyermekekkel szolgálatadói lakosztályába.

De ezóta a kereskedelmi alkalmazott köszöngött a kis pesztonkának és mindenképpen szeretett volna vele szöbba állani.

Juliskát is elhagyta szive rendes békessége. Rá

zenekarának muzsikája fűszerezte az estélyt, de ennél jobban volt az fűszerezve az elmondott, sikeres felköszöntőkkel. A harmadik fogásnál Vörös Ferencz emelkedett fel és szép beszédben üdvözölte a polgárság nevében a vendégeket, különösen Horváth Béla főispánt és Altman Imrét, a voltaképpen ünnepeltet. Ezután Tolovich Kálmán Hontvármegye főszámvevője és tb. főjegyzője éltette e város polgárságát. Majd Horváth Béla főispán mondott óriási tetszéssel fogadott felköszöntőt ugyancsak a polgárságra azzal, hogy az ily „obstrukcio”, mely szeretetből származik megörvendezteteli szívet lelkét. Kívánja, hogy a barátságos összetartás soha ueg ne szűnjék. Ezután Altman Imre köszönte meg kitüntetését és e mellett éltette Benhardt Adolf városi tanácsost, ki a polgárság jólétére és üdvére emelte poharát. Lapunk szerkesztője Altman Imrere és a főispánra, Vojtás Mátyás a polgármesterre, Dr. Szél László Sztancsay Miklósrá emelték még poharaikat s beszéltek még Király Ernő és Sztancsay Miklós. A kedélyes farsaság jóval az éjféli órák után oszlott szét minden résztvevőben a legkedvesebb emlékezetet hagyva hátra.

— **A f. hó 24-én megejtendő törv. hat. bizottsági tag választás** tárgyában mult esütörtökön a város lanács termében értekezlet lett egybehiva Sztinyai József polgármester által. Az értekezleten az egybehívottak közül igen sokan jelentek meg és miután a polgármester kijelentette, hogy ezen értekezlet ment minden hivatalos színezettől és tanácskozása csak arra irányul, hogy kiket fog ajánlani a megüresedett 14 bizottsági tagsági helyre, az egybegyűlték adhoc elnöknek Dr. Stuller Gyulát kiáltották ki egyhangulag. Stuller Gyula dr. elfoglalván elnöki székét, felkéri az értekezlet tagjait véleményük előadására. Erre Heinz Hugó szólalt fel és alapos érvekkel indokolta azon indítványát, hogy a megüresedett bizottsági tag helyekre Fekete Lajoson kívül, ha a bizottság tagja marad, még két szakképzett erdész volna be választandó, még pedig, miután Vadás Jenő, sajnos, e tisztséget elfogadni vonakodik Csiby Lőrincz és Bencez Gergely erdész akadémiai tanárok és így persze két tagot a régiekből ki fog kelleni hagyni. E kihagyandó tagok volnának Krausz Géza városi erdőmester, ki a legujabban hozott közgyűlési határozat értelmében hivatalos állásánál fogva lesz tagja a törv. hat. bizottságnak és Storch János, ki hallomás szerint, nyugdíjba vonul. Ezen indítványt egyhangulag elfogadta az értekezlet, mely ezután a jelöltek listáját így állapította meg: Bencez Gergely, Csiby Lőrincz, Hain Ferencz, (Hodrus) Jahn Vilmos, Oszvald Gusztáv, Sobó Jenő, Paulovits József (Hodrus), Floch János, (Bélabánya) Händel Vilmos, Farbak István, Csiba István, Kachelman Farkas, Cséti Ottó, Krausz V. Gy.; — és hogy e listát diadalra is juttassa, egy hat tagú végrehajtó bizottságot választott meg. — Nekünk a megválasztandók ellen nem csak hogy kifogásunk nem lehet, de azok megválasztását óhajtuk is habár az ily nemű és formájú mégis csak hivatalos kandidálásoknak barátjai nem lehetünk. A polgármester még a fölötti sajnálkozásának is adott kifejezést, hogy nem sikerült neki lovag Berks Róbert a Geramb Unio képviselőjét megnyerni arra, hogy selmeczi törv. hat. bizottságot

gondolt mindig, hogy mit akar ez az ifju ur véle, vele, ki még olvasni sem tud, hiszen iskolába nem járaták.

Egyszer az ifju levélkét adott át Juliskának, ki vérig elpirulva nyujtotta azt vissza s halkan suttogetta: nem tudok olvasni. De ezzel a jég meg volt törve.

Szép nyári est volt.

A nagy város lakói tárva-nyitva hagyták az ablakokat, hogy az esti hűvös szellő felüditse lakásaik fűledt levegőjét.

A gyermekek már aludtak.

Juliska is kitekintett konyhaablakán... egyszerre csak hallja a szemben lakó ifjunak énekét:

„Iskolába nem járatnak,
Olvasni sem tanítottak,
De szemedből kiolvasom,
Hogy szivedben bánat vagyon.”

Megilletődve hallgatta a szép, bánatos dalt végig és azóta — oda volt a nyugodalma.

Boszankodott önmagán, hogy gondolata mindig e dal mellett mereng és arra gondol folytonosan, aki azt énekelte.

Össze is kerültek.

Lehet-e a természet vonzó erejét megakadályozni?

Lehet-e megakadályozni, hogy a szív, szívre ne találjon?

Nem.

De az ifju nemesen gondolkó ember volt. Szerette Juliskát, az olvasni nem tudó lánykát szive véghetetlen mélységéből és... megtanította olvasni.

Megtanította olvasni nemcsak a száraz betűkkel hanem szive meleg érzetének minden jelével.

A pesztonka kis idő mulva megtanulta kedvesének

vállalni el, mert a nemes lovag ezidő szerint Bars-megye törvényhatósági bizottságának tagja.

— **Közgyűlés.** A törv. hat. bizottság január havi közgyűlése e hó 11-én folyt le Horváth Béla főispánunk elnöklete alatt. E közgyűlés iránt nem nagy érdeklődést tanúsítottak a bizottsági tagok, mert oly kis számban jelentek meg, hogy a névszerinti szavazásnál abszolút többséggel eldöntendő ügyekben nem volt határozat képes és így azokat a jövő közgyűlésre kellett elhalasztani. A fogyasztási adók bérbeadása iránt is a jövő közgyűlés fog határozni, mivel a főispán ezt — igen helyesen indokolva — levétette a külön tárgysorozat napirendjéről Dr. Stuller Gyula hiz. tag felszólalása folytán. A közgyűlés elhatározta, hogy a selmeczi városi kórházra, mely egyszersmind agg ápolda is, a nyilvános jelleg megadása kérelmeztessek és ennek mégtörténetéig a szervezett orvosai állás be ne töltessek. Főispánunk ismert karácsonyi üdvözlétét hatalmasan megéljenzették. A Windischleiteni bánya feltárására szükségelt költségek Dr. Stuller Gyula indokolt felszólalása daczára, Jezsovits Károly, Marschalko Gyula és a polgármesternek a bányafeltárása mellett való felszólalásai után megszavaztattak azon 3000 frtból, mely ily célra áll a város rendelkezésére. (Ezzel mai vezércikkünkben foglalkozunk). A városi erdők üzemterveinek felülvizsgálatával Csiby Lőrincz akad. tanár, erdőtanácsos bizatott meg. Ennek költségei 2000 frtban állapították meg. A hatósági hirdetésekért járó átalány, évenként 300 frt, a Selmeczbányai Híradónak, mint hivatalos lapnak megszavaztatott. Az Iparos-utcában 2 légszeszlámpa fog felállítani... (Hát a felső Rózsa-utcaiak még most sem kapnak lámpát?!). A póttárgysorozatra vonatkozólag sokszor felszólaltunk, hogy nem tartjuk helyes eljárásnak fontosabb ügyeket az ugynevezett póttárgysorozatba, mintegy váratlanul felvenni. És ime most igazat adott nekünk ebben főispánunk is, ki egyenesen kimondta, hogy a póttárgysorozat amennyire csak lehet — mellőzendő. — A közgyűlés a főispán megéljenzésével ért véget

— **A kereskedelmi bál** folyó hó 7-én minden tekintetben nagyon sikerültnek mondható. A terem igen izlésesen volt díszítve fehér s rózsaszinben; szivalaku draperiakkal, melyek között mindenféle csinos legezű díszlett. Az első négyest 60-nál több pár tánczolta. Érdekes mozzanatként mondható, hogy az első négyes után Baker Alajos, jeles fényképészünk lefotografálta a báli közönséget; természetesen, nem egyenként, de együttesen. Tulzás nélkül mondhatom, hogy oly kedélyes jó kedv, mint ezen mulatságon, manapság nálunk ritkán akad. Éjjelutáni 5 óráig tartott a táncz, s Laczi huzta fardhatatlanul, újra és újra felvillanyozva a tánczolókat. A szupé érdeme Winterstein bérlőé, ki jó ételekről és italokról gondoskodott. Örömmel kell elismernem hogy e 2-ik kereskedelmi bál már jóval tulszárnyalta az elsőt minden tekintetben. A bál jövedelme is szép. Összes bevétel volt 385 frt 25 kr. Kiadás 210 frt 29 kr. marad tiszta jövedelem 173 frt 96 kr. — Felülfizettek: B. Csabai gőzmalom, J. Wankovics Lajos 5—5 frt; Kuncz Frigyes, Bpest, 3 frt; Weischenbacher Bécs, Stern József testvérek Debreczen, Kreische Antal Bpest, Mautner Ödön Bpest,

oldalán az olvasást és írást. Rövid idő mulva megtanult többet is.

És ugyan ki hinné el, hogy ma egy vagyonos boldog kereskedőnek, ama bizonyos ifjunak imádott felesége és hogy most viszagondolva bánatos multjára saját kis babájának dalolgtja boldog mosollyal:

„Aludj, aludj kis baba,
Vigyázok rád haj,
Álmodat ne zavarja
Semmiféle baj.”

Sz.

Szekeres Pista.

— A „Selmeczbányai Hetilap” eredeti tárczája. —

Írta: Janosovszky Lajos.

— Adjon Isten, István gazda!

— Adjon Isten, teens uram!

Ezzel aztán jól markába csaptam földimnek, Szekeres Istvánnak. Örült a szívem, hogy annyi idő után egy földivel találkozhattam.

— Mi hozta magát ide ebbe a városba? Soh'se szokott kend még csak a falunkból sem kimozdulni?

— Hej, teens uram, biz én magam sem tudom, egy idő óta folyton kell szaladgálnom fűhöz-fához, hol ide, hol oda.

— De hát mégis?

— Nagy bajom van, teens uram!

— No, no?

— Hát 'iszen ismeri Pista fiamat.

— Hogyne ismerném, vele pajtáskodtam, nagyon jó fiu volt.

Topits József fia Bpest, Grün József fia Beszterceb. Losonczy gőzmalom Losoncz, Hoffman József Budapest, Kuncz Ferenc Budapest, Kellermann és Schamran 2 frt 50—2 frt 50 kr; Dr. Szél László, Rozenfeld József, 2—2 frt; Stark Mihály 1 frt 50 kr; Herczog M. Margótsi János, Fenyvesi Károly Léva, Mendl Frigyes, Singer Miksa, Geist Jakab, Krausz Kálmán, Ács Ferenc, Sipos Ferenc, 1—1 frt; Quirin Leo, Buxbaum Ferenczné, Hrozencsek István, Fehér Lajos, Gutfreund Samu, Gescheid Adolf, Breiner Samu, Kresmery Barna, Herbst Gyula, Robitschek Ede 50—50 kr; Kohn Ignác 25 kr. — E bál sikeréből azon reményt meríthetni hogy ez idővel legkedveltebb báljaink közé fog tartozni.

— **Halálozás.** Z a c h a r J ó z s e f uradalmi erdész e hó 12-én életének 37. és boldog házasságának 9. évében hosszas szenvedés után itt Selmecezen, özv. édes anyja házában meghalt, özvegyét és egy leány gyermekét hágyva maga után. A boldogultat tegnap szombaton temették el a szélaknai kapun túli temetőbe nagy részvét mellett.

— **Szélhűdés** érte L a n g a u e r J ó z s e f selmecezi, széles körben ismert cipész mestert, ki most a halállal vívódik.

— **A honvéd szobor bizottság** ülést tartott a minap és újból ajánlani fogja, hogy a honvéd szobor a priaristák klastroma előtti, az utca mentéig feltöltendő és szabályozandó téren állíttassék fel. Ezt különben már egy előző közgyűlési intézkedés is elhatározta. Most csak az a kérdés: melyik szobor minta után történik meg a kivitel; mert Szihoczi János szobrász ismert és egy év óta városi tanács-termünkben látható szobormintáján kívül most egy másik, az előbbinél jóval kisebb model is érkezett ide, a Tóth András szobrászé, mely szintén a tanácssteremben van kiállítva. A honvéd szobor ügyére legközelebb ismételtén és kimerítőbben visszatérünk.

— **Vasuti szerencsétlenség.** Mult csütörtökön a Garam-Berzenczéről Selmecebánya felé robogó esti személyvonat, az országút és a vasuti utnak a Szuchy-féle vendégfogadó melletti keresztezésénél elgázolt egy embert és azt a szó szoros értelmében apróra szétromcsolta, úgy, hogy a véres testrészecskéket a béalábányai állomáson alig sikerült a kerekekről vízzel lemosni. A vonat körülbelül fél 6 órakor este ért nagy sebességgel a szerencsétlenség helyére és oly köd és sötétség volt, hogy Kuchár vonatvezető csak néhány lépésnyi távolságból vehette észre, hogy a pályatesten egy ember halad. Azonnal meg is adta a vészjelt, de a gyorsan robogó vonatot már fékezni vagy éppen megállítani nem bírta, s miután a szerencsétlen ember, ki talán ittas lehetett, félre nem ugrott, a vonat legázolta és összeroncolt. A vonat ezután megállott és a leszálló utasok borzalommal nézték a mozdony és kocsi kezein lógó ember hullaronsait. Az összeroncolt ember után mindössze egy láncot találtak, melyből következtetik, hogy a zólyomi vásáron marháat adhatott el. Azt is gondolják, hogy az illető egy garam-szent-keresztí földműves, ki gyalogosan hazafelé sietett. Lapunk zártáig nem sikerült megtudnunk, hogy a szerencsétlenül járt ember személyazonosságát megállapították-e már és hogy terhel-e valakit e szerencsétlenségnél gondatlanság és mulasztás, vagy büneset forog-e fenn.

— Jó, jó a frányába, rossz lett az ebadta!

— No mit nem mond?

— Hát úgy volt az kérem, hogy most lesz egy éve annak kukoricza kapálás után, hogy a baj megmegtörtént.

— Nem értem én kendet, nem én . . . eb aki érti.

— Majd megért, ha elmondom . . . A téli fonó alatt az én Pista fiam eljárt a falu végén levő zsidókkal átellenben lakó Lenkóczyékhoz, a fonóba. Itt megismerkedett Lenkóczyék Zsuzsájával s a leányt nagyon szerette, de a Biróék Jóska már régen szerette Zsuzsát, de a lány nem szívelheti azt a gögös familiát. Iszen ismeri, tudja az ő természetüket!

— Hogyne ismerném, nagyon jól tudom a szokásukat, haragudtam is sokszor magamban, mikor ezt a gögös legényt megláttam. Tudja István gazda, még kalapot sem emelt, amikor meglátott!

— Nem az, még a plébános urnak sem, hanem olyan magasan hordta a fejét, mintha legalább is főszolgabíró lett volna.

— Persze, büszke az a legény az apja gazdaságába!

— Ugyan, ugyan, teens uram, Biróéknál is két krajczár egy garas; nem úgy van ám ott, amint látszik. Sok az adósság a birtokon . . . nagyon sok . . . van mit nyögniök. Aztán meg a káptalanról nem jönne folyton a fizetést sürgető levél . . . idegen pénzzel dolgoznak . . . de megbocsásson, nagyon eldobtam a sulykot, már nem is tudom, hogy hol hagytam el.

— Ott, hogy a fonóba jártak.

— Ahá, most már tudom. Hát biz az én Pista fiam megmondta a Zsuzsának, hogy nagyon szereti és

— **Hangverseny.** A selmecebányai polg. dal- és zenekör f. évi február 4-én tartja meg tánczszal egybekötött hangversenyét a városi vígadó összes helyiségeiben. Az előkészületek e rendesen jól sikerülni szokott s élvezetes mulatságramár folynak Károly Zsigmond hitelintézeti könyvelő főrendezőse alatt. Mint halljuk, a program változatos lesz, amihez különben kétség sem fér, ismervé Bachraty József karmester fáradhatlan buzgóságát szenei tehetségét.

— **Mi lesz a vasuttal?** Erről újból hallgat a krónika, pedig elérkezett annak ideje, hogy most már a város a cselekvés terére lépjen. Tavasszal biztosan át lesz adva a forgalomnak az ipolyvölgyi vasút Németitől . . . hát addig már nekünk selmecezieknek is kellene valamit tenni, hogy a Németi—Selmece közti vasútépítés tavaszkor legalább megkezdhető legyen.

— **Rendőri hír.** Pulyka lopás. Elmúlt szerdán este nyolcz óra tájban belopódzott egy eddig ismeretlen tettes Dr. Tóth Imre házának udvarába és onnét két pulykát lopott el még pedig úgy, hogy a két szárnyast megölte és zsákmányával tovább akart állani. De észre vette ezt Dr. Tóth kocsisa és az udvarból már kiszaladó tolvaj után iramodott, de elfogni nem tudta. A pulyka husrá vágó tolvaj menekülése közben a két db. pulykát eldobta és a kocsis legalább ezt hozta vissza. A dologban az bir némi érdekességgel, hogy az új akadémiái tér előtti rendőrszert éppen Dr. Tóth Imre háza előtt áll, de ezen este nem állott, mert nem is állhatott, mivel a szolgálatot teljesítő rendőr személyzet tolonczok elkísérésével és más irányban is volt elfoglalva. Hiába még mindig kevés a rendőr!

— **Állatbiztosítás.** Említettük már egy ízben, hogy egy állatbiztosítási részvény társulat lépett Budapest székhellyel életbe, mely működését már országszerte megkezdte. Hontnegye és Selmecebánya területén mint főgyűnök Zmeskal B. Ipolyságon képviseli a társulatot, kizárólag városunkban pedig sziveségből Fodor József városi állatorvos, ki lapunk utján is köztudomásra hozza, hogy f. é. február 1-től elfogad a társulat nevében állatbiztosításokat. Kik tehát ezt ezköözölni akarják, forduljanak hozzá.

— **Klincok Nácó hundstosziár okoskodásait** csak a jövő héten fogja folytatni; addig is azt kívánja hogy; „Pohvalen!”

— **A Memnon-szobrok képe.** Áll a színes keleten két óriás ülő-szobor; mindegyik egyetlen darab kőből. Az egyiket széttörte a földrengés, Kr. e 27-ben; felső része a földre zuhant. Nemsokára az a hír terjedt el, hogy a szobor talapzatából napfelkeléskor olyasforma hang hallatszik, mint mikor a hárfa hurja elpattan. É esodás monda szájról-szájra járt. A görögök a thebaeiek minden bizonykodása daczára sem akarták a zengő szoborban III. Amenhotpu fáraó szobrát látni: az aethiopiai Memnon. Títhon és Aurora fia szobrának tartották. Így e költői nép által költői magyarázatot nyert a hajnali zengés: Memnon anyját, a hajnalt üdvözlí. Kr. u a II. században Hadrianus császár és Sabina császárné csak azért utaztak Felső-Egyiptomba; hogy e esodás hangokat hallják. Septimius kegyelethöz abba az állapotba helyezte vissza a szobrot, melyben a 27-iki földrengés előtt volt. De a szobor egyszerre — minden várakozás ellenére — elmúlt. A görög Asklepiodotos még látta. Azt írta a szobor talapzatára:

Tengerszülött Thetis tudd meg
Memnonnak nem kell meghalni.
Hogyha bíbor fényvel festik
Anyja meleg sugarai,
Felhangzik hangos éneke

ha akar hozzá menni, a farsangban meg is tarthatják a lakodalmat. Zsuzsa bele is egyezett. Mikor a fonásnak vége volt, nagy móvát adtak. Lenkóczyék sütöttek, főztek e napra, a legények borról és muzsikáról gondoskodtak. Kerítettek is egy-két cigányt és hát azok a többi legények is, mint Takács Bandi, Kis Jóska meg mások, a szeretőikkel mulattak. Ettek, ittak, meg tánczoltak is.

— Zsuzsa sokat tánczolt Pista fiammal! mig Biró Jóska nem törődött annyira. Ezen aztán a legények összekaptak. Tudja teens uram, ismeri azt a bolond szokást, hogy az alvégi legények a lányok miatt megverik a fölvégieket és a fölvégiek az alvégiéket.

— Ugy is volt, a mulatság után meglesték Pistát, alig hogy az utc'ajtót betette, pift-puff, agyafőbe verték, azután elszaladtak.

— Hát iszen csak ne törték volna rá úgy alattomban, majd megmutatta volna az én fiam, hogy hárommal is eltud banni. Fiam jól tudta, hogy Biró Józsi is közöttük volt, meg hogy kik és kik, meghallotta a hangjukat, de nem tehetett semmit, azok mindent tagadtak. Ugy összeverték szegény fiamat, hogy olyan volt a teste, mint a vert máj. Hat hétig ágyban fekvő beteg maradt.

— Elmúlt a farsang, az a gögös nem vette el Zsuzsát, hanem annak a sénta szabónak azt a kisaszszony lányát: Lizát. Mikor az idő kitavaszodott, fiam felkelt az ágyból és a munka után látott. Szántottunk, vetettünk. Abba a pap rétje melletti darabocskába kukoriczát, tavaly árpa volt benne, most kapást kellett bevetnünk.

— Nálunk az a szokás van, hogy ha az ember

Lybiai hegyek tővén,
Miket szásztornyu Thébától
Választ sárpa Nilus-fővény:

A te fiad, — ki diesvágyva,
Fényt keresve harcra szálla
Trojában s Thessáliában —
Nyugszik, néma örök álma.

De már Champollion a „Lettres écrites d'Egypte”-ben azt írja: „ . . . többször ültem hajnalban Memnon hatalmas térdein, de soha semmiféle zengemény nem jött ki szájából hogy elvonja figyelmemet arról a mélabus képről, mely Thebae síkján táruult szemem elé, hol a királyi városok ezen elsőszülöttének tetemei hevernek szerteszt.” Lehet, hogy e dalt a tudós nem hallja, de a költő igen. A füzetben a szobroknak 2 gyönyörű képe is meg van egy metszet, s egy színes reproductio, Werner Károly aquarellje után. Ez utóbbi képen a lemenő hold látszik az ég peremén, ezüstös fényt hintve a szobrok kőkeleire a sötétkék éjszakában, s Amenhotpu király kőalakja egykedvűen néz a viz-tükörre lábai előtt. Mondanunk sem kell, hogy e képek s ezek magyarázó leírása a Nagy Képes Világtörténet 7-ik füzetében van, mert hiszen mely más munka adna nálunk ily gazdag képek s ily tanulságos és élvezetes szöveget. — A khititák kis ázsiai népével, annak történetével és műveltségével foglalkozik egy kis ujonnan megjelent füzet. Képek is kísérik a magyarázatot, a Boghar-kői falujabéli díszmetszet reliefsjei, az őjuki palota nagy sphinxé, ugyane kastély kétféjű sasa a Gyaur-Kaleszibeli kyklops falak, az emberi műveltség legelső művészi kísérleteivel, két óriásikat lépő kardos alakokkal, a kik mennek, mennek a hegy oldalában, óriási sziklaemberek, mozdulatlanok, néptamadások, népelpusztulások tanui, esodálatos alaku kőóriások . . . Az érdekes műveltség, melynek őrei, immár elpusztult, de hatása beleolvad a többi népek, az emberiség műveltségébe s a ki szeretettel mélyed el e rajzok szemléletébe, finom összekötő szálakat talál a régi és modern művészet között. A kis könyv a Nagy Képes Világtörténet. 8-ik füzete két ives füzet, tele tanulságos magyarázatokkal és gazdag képekben. Egy füzet ára 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

Selmecezi felfrissített friss ujság.

A keddi barátságos tüntetészerű bankett ékes dokumentálása volt annak, hogy nálunk előbb altmann-á kell lenni az embernek s csak azután sül ki, hogy igen okos.

Városunkban a szűkebb körű polgárságot azok képezik, a kik legalább is másfél mázsa sulynak.

A szerdai honvédszobor bizottsági gyűlés elhatározta, hogy egy albizottság vizsgálja meg a mintán levő honvéd születési bizonyítványát, mert az a hír merült fel, hogy nem magyar származású.

Hogy a regale ügy milyen biztos alapon nyugszik, mutatja az 1200 frtos portálé a hivatalos helyiség bejárójánál.

A polgári társaskör a leendő egyesülés alkalmából tartandó ünnepély mennél fényesebbé tétele végett több Auer-lámpát szerzett be saját helyiségében.

Sok ember politikai hitvallásának egyik pontja a jövőre nézve az az lesz a követ, a ki vasutat ad.

A közgyűlés oly esendben folyt le, hogy a tanácssteremben levő óra erőteljes ütése kinos sensatiot keltett, erre azonnal elhatározatott, hogy ébresztő órává minősítették.

A város közönsége felhivatik, hogy saját jól felfogott érdekében gondoskodjék arról, hogy mindkét lapnak elegendő érdekes hire legyen.

A vígadó összes egyszámu helyisége tegnap este pazar fényben uszott.

A járásbiróság új ügyrendjével kapcsolatban elhatározta, hogy tekintettel a lakás miseriára — helyiségét és fogházát kibővíti.

Értesítjük az edőfizető közönséget, hogy — aki az exlex daczára előre lefizeti adóját, a levonandó kamat fejében ott helyben egy pohár gugyival jutalmaztatik.

bevégezte a tavaszi munkát, az első kapálás is megvolt, mulatságot szoktak adni a legények és az új házások a nagy korecsma udvarán, lombsátor alatt. Itt találkozott fiam Jóskaival, kire nagyon fáj a foga. Meg is kapta őt melegeben és jól meg agya-bugyálta; lepedőbe vitték haza.

— Ez okozta aztán a bajt.

— Pistát elfogták és ráitétek nyolcz hónapot, meg nekem kell orvost meg a patikát fizetni. Látja teens uram, milyen bolondok azok a fiatalok. Összeverekednek egy leányért, kivált ha nem egy végiek, aztán ha megházasodnak, olyanok lesznek, mint a báránykák.

— Ezért járok én itt, teens uram! Ma estére, vagy holnap reggelre kiszabadul és haza akarom vinni. Baj a szegény ember élete. Mikor az én fiam volt beteg, senki sem szólt az igazság mellett. Jártam én fűhöz-fához, Pontiusztól Pilátusig igazságot keresni, de hiába; hanem mikor én kerülök a csávába, engem megtalálnak mindenben . . . csak én tartozzam valakinek, rólam lehuzzák az utolsó gunyát is, mig ha nekem tartoznak, a kutya sem ugat felém, eszük ágába se jut, hogy fizetni is kéne.

— Ilyen az igazság ma teens uram!

Csak Mikor három hónap mulva kaptam hazulról levelet kaptam meg, hogy Pista elvette Zsuzsát, a kibékülés is Jóskaék és Pistáék között megtörtént, sőt mi több, minthogy Jóskaéknál már kilátás van keresztelőre, úgy tervezgetik, hogy szekeress Pistát kérik fel a komaságra.

NYILT-TÉR.*

Nyilatkozat.

A városban ellenem elterjedt rágalom megczófolása végett, kérem a tek. szerkesztő urat, az alábbi közleménynek b. lapja legközelebbi számában helyt adni.

Mint köztudomású dolog, ez év 3-ig minden italmérőnek vagy egyáltalában bárkinek, ki üzletszerűen nagyobb mennyiségű szeszest tartott raktáron, a helybeli pénzügyőri szakasznál a törvény által előírt módon készletét megadózás céljából be kellett jeleníteni. En, ki már 35 év óta a fogy. adó ügyeket foglalkozásomnál fogva szemmel kísérem és tudom jól a következményeket, első sorban siettem a valóságnak megfelelően bevallani.

Rendben is lett volna minden, ha nem létezne egy oly piszkos jellemű ember, kinek állandó szokása, azok ellen a kik útjában vannak, névtelen feljelentéseket tenni.

Ez az ember (hogy ki Ő, azt sokan fogják tudni) álnév alatt feljelentést küldött a ministeriumhoz, hogy én 30 hordó szeszt a megadózás elkerülése végett nem vallottam be. A ministerium kénytelen volt a vizsgálatot ellenem, miután feljelentés történt, megajtetni. A vizsgálat megejtésére egy főbiztos lett kiküldve, ki készletemet újból felvette. A felvételtől jegyzőkönyvet vett fel és abból az tűnik ki, hogy nem hogy kevesebbet vallottam volna be, sőt inkább miután a vizsgálat csak e hó 8-án tartatott meg, 12 Hl.-el kevesebb készlet találtatott, mint a mennyi a bevallás volt. Tehát 12 Hl. és néhány literrel kevesebbet kellene megadózlatnom a vizsgálat szerint.

Hallottak ugyan rosszakaróim vagy jobban mondva irigyeim valamit harangozni, de nem tudják mit és ennek élét, miután már mást nem tehetett, ellenem fordítják. U. v. 6 hordó megadózott szesz is volt készletemben, ez azonban be lett jelentve; a megadózást pedig a győri szeszgyárral fennálló kötésemmel bizonyítottam, mely szerint ugy a még nem szállított 12 hordó szesz, mint a már birtokomban levő 6 hordó szesz a gyárban lesz megadózva. A vizsgálatra beküldött főbiztos, jelentésemet tudomásul vette és a vizsgálat eredményét a pénzügyigazgatósághoz beterveztette. Különben is annak idején a pénzügyigazgatóság végzését, mely nem hogy büntetésre nem, de a szesz újbóli megadózása alól is fel fog menteni, egész terjedelmében e helyen közölni fogom.

Selmeczbányán, 1899. évi január hó 14-én.

Rosenfeld József.

* E rovat alatt közlöttékért nem felelős a Szerk.

Gyár: **Alsó Hámor**, Bars megye.
Gyári főraktár: **BUDAPEST**, **Ardrassy-ut 29.** (I. em.)
Raktár: **BÉCS**, **I., Seilergasse 1. szám.**

A „SZANDRIK” ezüstárú-gyár,

mely az 1752-ben Selmeczbányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona,
saját vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút,
mint asztaldiszket, gyümölcsstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolókat, gyertyatartókat, serlegeket,
dísz- emléktárgyakat és versenydíjakat,
mindennemű evő-készletet gazdag választékban,
pipere-tárgyakat. stb. stb.

Új szijgyártó-üzlet.

Szives tudomásul!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a

Dohánygyár-utca 55. számú házban

szijgyártó-üzletet

nyitottam, hol minden szakmába vágó cikket pontosan és legjutányosabb árban számítva, gyorsan elkészítik.

A n. é. közönség becses megrendelését és pártfogását kérve, maradtam

kitünő tisztelettel

Dinda János, szijgyártó-mester.

Tudomásul!

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy

czipőraktáramat ● ● ● ● ●
● ● ● ● ● **és czipész-üzletemet**

f. évi február hó 5-én az Ezüst-utczában, az alsó gyógyszerár mögött fekvő Jezsek-féle házba

teszem át,

hol ugymint eddig mindennemű készcipők és mérték után készített lábbeliekkel, az ismert jó minőségben és szolid ár mellett fogok szolgálni.

Kiprobált üzletvezetőm s illetve szabásom továbbra is szolgálatomban marad és így azon kellemes helyzetben leszek, hogy a mélyen tisztelt közönség igényeit ezentul is kifogom elégiteni.

Megköszönve az eddigi bizalmat és pártfogást és kérve azt részemre továbbra is biztosítani, maradok

kiváló tisztelettel

Longauer József.

Üzletemben két portálé és egy hosszú üvegszekrény eladó.

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmű a művelt közönség számára.

ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF, GOLDZSIHER IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszti

MARCZALI HENRIK

Mintegy 2500 szöveggel, 500 műmelléklettel, 60 színes mülappal
50 történeti térképpel, 8500 szövegoldallal.

A Nagy Képes Világtörténet célja.

Jelen munkával az első nagy világtörténeti mű jelenik meg magyar nyelven. Tervében, céljában, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás.

A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az élet könyvét, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünk nézve fontos mozzanat ez.

Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhű ábrázolatok lesznek. Képes mellékletei, történeti térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és írásmásolatokkal a Világtörténet egy olyan kicsinyített históriai muzeumot nyújtanak az előfizetőnek, a minőt a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műremekről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű becsét, az egésznek művészi értéket adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfényesebb magyar könyvek közé tartozik. Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltjének tanítója barátja, tanácsadója, minden uri háznak ékessége legyen. A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

Révai Testvérek

irodalmi intézet részvénytársaság.

Megjelenik tizenkét kötetben

famentes, tehát soha meg nem sárguló papíron.

Egy-egy kötet ára

rendkívül díszes félbőr-kötésben, bőrháttal és vászontárlálával

8 frt.

Minden négy hóban egy-egy kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes kiadásban is

240 füzetben.

Több füzet semmiképp sem lesz.

Hetenkint egy füzet fog közrebocsáttatni.

Egy-egy füzet ára

30 kr.

A füzetes kiadáshoz díszös be-kötési táblák szállítanak.

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

a) Füzetes kiadásban hetenkint 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvtárunknál.

b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 frtjával

a) kötetenkint utánvétellel bérmentve,

b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.

*

A rendelések a helyi könyvkereskedéshez vagy előírt kiadóhoz intézendők.

*

Tájékoztató képes prospektust

mutatványfüzetet

ingyen és bérmentve

küld a mű kiadóhivatala

Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

Előfizető gyűjtők sziveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.

Selmeczi népbanki

RÉSZY ÉN Y EK

megvételre kerestetnek.